

Sequencergekte

Het Franse Twisted Electron kennen we van hun verrassende synths. Nu komen ze met een losse sequencer. We zijn benieuwd hoe gek het wordt met deze Crazy8...

door Ruud Lekx > ruud@interface.nl

In Interface 208 kon je al lezen over de Acid8 en AY3. Ik was daar toen best enthousiast over. Ik hou namelijk van fabrikanten die dingen net even anders doen, en daar was in dit geval zeker sprake van. Al kan die balans ook snel weer doorslaan: een van mijn kritiekpunten was dat je op beide apparaten ook snel kan verdwalen vanwege diverse functies die alleen via knoppencombinaties bereikbaar zijn.

Bij het uitpakken van de Crazy8 is het ding onmiddellijk herkenbaar als een Twisted Electron-product: vrijwel dezelfde metalen kast als de twee eerdergenoemde synths, dezelfde knopjes, de kleine leds en een vergelijkbare vormgeving, kortom: met de merk-identiteit zit het wel goed. Het is wel een dappere beslissing om een stand-alone sequencer op de markt te brengen. Want waar je tot een paar jaar geleden weg kon komen met basic sequencers die zestien stapjes deden voor een synth, ligt de lat tegenwoordig vele malen hoger door de vele Eurorack-sequencers, en ook door machines zoals Arturia's Beatstep (Pro). De basic-markt wordt dan ook nog aan de onderkant afgedekt door koopjes als Korg's SQ1, dus je moet van goede huize komen om daar nog wat aan toe te voegen.

Grappen en grollen

Gelukkig is dat hier het geval. Het basisidee is de sequencer van de Acid8, maar dan maal acht. We hebben dus in dit kleine kastje in totaal acht sporen. Daarvan zijn er vier exclusieve miditracks, die alleen via midipoort 1 naar buiten gaan. Bijzonder daaraan is wel dat die polyfoon zijn. De overige vier sporen zijn monofoon en werken op midipoort 2 en vier afzonderlijke cv/gate-outputs. Je kunt dus met de Crazy8 complete songs maken, temeer

omdat er nog een sync-in/out aanwezig is en een midi-input voor zowel midiclock als een transpose-functie via een aangesloten keyboard. Vooral dat laatste is belangrijk om snel variatie aan te kunnen brengen in een sequence.

Daarbij zijn er ook nog wat grappen en grollen in het spel: per sequence kun je een aantal zaken instellen als de swing, de rate, gate, offset, loop-richting, en een heel leuke Crazy-functie, waarbij de sequencer op muzikale wijze (en met instelbare intensiteit) zelf variaties maakt op de ingespeelde sequences. Ook erg gaaf gevonden is de Chord Editor: hier kies of maak je akkoorden die in de sequencer worden geplakt.

Het spoor bijster

Aan de slag dan maar. We hangen een partij synths aan de in- en outputs en we slaan aan het programmeren. Er kan veel, zo blijkt. Maar er zijn ook beperkingen. Zo heb je in principe maar zestien patterns, die je selecteert door aan de encoder te draaien. Als je een pattern wilt dat langer dan zestien steps is, plaats je het in een 'slot'. Daarvan zijn er acht beschikbaar om aan elkaar te plakken, dus in theorie kun je een pattern maken van 128 noten. Dat gaat allemaal wel per spoor. Sterker nog: ik vond de sequencer in het begin best verwarrend, tot ik niet zozeer per pattern ging denken, maar per spoor. Want alle acht opereren die in principe volledig onafhankelijk van elkaar, alleen hebben ze een gezamenlijke clock. Een spoor kan super snel lopen, uit twee steps bestaan met een enorm idiote swing, terwijl een andere in tegengestelde richting loopt op 1/16 snelheid en akkoorden speelt!

Daarmee is de Crazy8 uitgebreider en flexibeler dan de meeste andere stepsequencers, maar met een bedieningsoppervlak dat veel kleiner is dan,

INFO

- Prijs inc: 309,-
- Distributie: Sonic Sales GmbH, +49 521 5219 6994
- Internet: www.sonic-sales.de, http://twisted-electrons.com

ik noem maar wat, een Koma Eurorack sequencer, of een Doepfer MAQ. Zelfs een Beatstep is vele malen groter. Dat moet ergens gaan wringen, en wel, zoals bij de andere Twisted Electrons-machines, bij de bediening. Ik kan wel wat hebben qua gekigheid, maar de Crazy8 heeft zoveel functies die afhankelijk zijn van de mode waar je inzit en welke andere toets je erbij indrukt, dat de gewenningscurve stevig is. Het is niet zozeer een moeilijke sequencer; verre van dat, zelfs. Maar je moet bepaalde routines gewoon vaak doen zodat je je niet

steeds hoeft af te vragen waarom iets gebeurt (of niet).

Een voorbeeld: track 1 liep bij mij ineens drie keer sneller dan de rest. Bij het selecteren van de Rate stond het spoor keurig op 1, zo leek het. Totdat ik er achter kwam dat er een verschil zit tussen het aanzetten van een track (wat ik steeds deed) en het daadwerkelijke selecteren (waarvoor ik de shift-knop moest indrukken met de track-toets). Ik had in het begin veel van dit soort gekmaak-momenten, waarbij ik me af ging vragen of de gemaakte keuze 'no menu-no BS' zoals Twisted Electrons het recht-voor-z'n-raap communiceert, wel zo'n goeie was. Ik ben ook geen fan van menu's, maar soms kan een displaytje je wel helpen begrijpen wat er gebeurt.

Improvisatietalent

Maar al snel ging het beter en na een paar 'ping'-momentjes valt alles op z'n plaats en ontpopt de Crazy8 zich al een zeer capabele en flexibele partner die op een erg

leuke manier basic sequences en loopjes kan veranderen zodat het allemaal spannend blijft. In mijn eigen tracks doe ik het vaak: verschillende synths kleine variaties op een arpeggio of loopje laten spelen zodat het geluid afwisselend wordt en je er in de mix lekker mee kan spelen. De Crazy8 lijkt gemaakt voor een dergelijke werkwijze en ik kon er dan ook erg leuke dingen mee uithalen. De transpose-functie via midi (wel alleen op kanaal 16) werkt ook erg gaaf. Het blijft dan wel een redelijke improvisatie-sequencer, want iets als een songmode of een mogelijkheid om sequences te rangschikken ontbreekt: het enige dat je zou kunnen doen is de slots gebruiken om zo langere sequences te maken in bijvoorbeeld een vaststaande couplet-refre-instructuur. Met een beetje improvisatietalent is veel mogelijk, en natuurlijk is een dergelijke sequencer geen vervanger voor je daw, hoewel-ie met al z'n sporen dicht in de buurt komt. Hij deed me nog het meeste denken aan een combi tussen een analoge stepsequencer en een

SPECIFICATIES

- hardware sequencer
- 8-sporen
- 128 noten per sequence
- 16 patterns
- 2x midi-out en 4x cv/gate-outputs
- midi-in
- Crazy-functie voor variaties op patterns
- transpose-functie via midi
- 4 polyfone (midi)sporen met Chord Editor
- bijgeleverde adapter

apparaat dat ik vroeger altijd live gebruikte: de Alesis MMT8.

Conclusie

Als je eenmaal door de gewennings-appel heen bijt (of er misschien helemaal geen last van hebt!) dan is de Crazy8 een bijzonder leuke en flexibele sequencer met bergen toffe mogelijkheden. Het leuke aan dit soort apparaten is altijd dat je er gewoon andere dingen uithaalt dan bijvoorbeeld Cubase of Ableton, en ook op dat vlak stelt de Crazy8 bepaald niet teleur. Verder is-ie stabiel, klopt de timing, en ook de prijs van pakweg 300 euro is niet onoverkomelijk. Ik verwacht dan ook in de toekomst de rijen kleine leds van de Crazy8 in flink wat studio's en live-sets tegen te komen! ■

HET OORDEEL

- + • flexibele sequencer
- + • veel mogelijkheden in klein kastje
- • bediening soms onlogisch of onduidelijk

